

CZY WARTO SIĘ SPRZECIWIĄĆ?

Wyrok, który przychodzi pocztą

Zgodnie z treścią art. 500 kodeksu postępowania karnego (dalej: kpk), w sprawach, w których prowadzono dochodzenie (czyli w tych mniej „poważnych”), jeżeli na podstawie zebranych dowodów okoliczności czynu i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości, a za zarzucany czyn przepisy pozwalają na wymierzenie kary ograniczenia wolności bądź grzywny, sąd może wydać wyrok nakazowy. Wyrok taki zapada na posiedzeniu bez udziału stron, a o jego treści oskarżony dowiaduje się poprzez otrzymanie odpisu wyroku pocztą (art. 505 kpk).

7 dni, by napisać: sprzeciw!

Wobec wyroku nakazowego, w terminie 7 dni od jego otrzymania, oskarżonemu przysługuje prawo do złożenia sprzeciwu do sądu (art. 506 § 1 kpk). Sprzeciw jest bardzo odformalizowanym pismem, w istocie wymaga jedynie wskazania sądu, do którego ma być wniesiony, sygnatury sprawy, osoby, której dotyczy, daty pisma, złożenia podpisu przez składającego pismo oraz przynajmniej jednozdaniowego oświadczenia, że wnosi się sprzeciw od takiego i takiego wyroku.

Upadek wyroku nakazowego oraz możliwe zyski ... i straty

W razie wniesienia sprzeciwu, wyrok nakazowy traci moc. Sprawa podlega wtedy rozpoznaniu na zasadach ogólnych (art. 506 § 3 kpk). W szczególności oznacza to zarządzenie rozprawy i możliwość zgłaszania przez oskarżonego wniosków dowodowych, w tym także np. na okoliczność sytuacji majątkowej, jeżeli w założeniu chce się jedynie zmniejszyć wysokość wymierzonej grzywny. Wnioski dowodowe może jednak zgłaszać też oskarżyciel. W efekcie tak przeprowadzonego postępowania sąd wydaje nowy wyrok, który – wbrew pozorom – może nieść ze sobą surowszą karę niż wyrok nakazowy (art. 506 § 6 kpk). W przeciwieństwie bowiem do apelacji, w przypadku wniesienia sprzeciwu nie działa zasada zakazująca pogarszania sytuacji oskarżonego, kiedy orzeczenie zostało zaskarżone tylko przez niego. Decyzja o wniesieniu sprzeciwu musi być zatem poprzedzona wnikliwą analizą materiału dowodowego i rozważenia, czy zebrany materiał oraz ewentualnie nowe dowody nie niosą ze sobą zbyt dużego ryzyka wydania wyroku mniej korzystnego niż wyrok nakazowy.

Niezależnie od tego, czy nowy wyrok jest mniej, czy bardziej surowy, oskarżonemu przysługuje od niego apelacja.

Wybrane bieżące orzecznictwo

Konstrukcja i wykonanie przyrządu powinny zapewniać wskazanie pojazdu, którego prędkość została zmierzona: „Brak możliwości wskazania pojazdu, którego prędkość jest mierzona, powinien skutkować niemożnością wykonania pomiaru w ogóle. Musi być to zatem mechanizm zautomatyzowany, niezależny od decyzji obsługującego czytnik funkcyjniarusa.”

Niedopuszczalna jest zatem sytuacja, w której o tym, któremu z pojazdów jednocześnie przejeżdżających przez strefę wiązki promieniowania elektromagnetycznego przypisać zmierzoną prędkość, decyduje użytkownik przyrządu pomiarowego. Identyfikację pojazdu, którego prędkość jest kontrolowana musi zapewniać bowiem samo urządzenie pomiarowe.

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z 22 kwietnia 2016 r., VI Ka 145/16

Odpowiedzialność gminy za szkodę powstałą na skutek zaniedbań w prawidłowym utrzymaniu drogi: „Na [...] Gminie ciąży [...] obowiązek profesjonalnego i fachowego wykonywania należących do niej obowiązków, w tym również utrzymania nawierzchni drogi, poprzez podległe jej jednostki. Obowiązek ten winien więc być tak zrealizowany, aby naruszenia nawierzchni drogi były nie tylko naprawiane na bieżąco, ale przede wszystkim, aby naprawy cechowała fachowość oraz profesjonalizm.”

Tym samym sąd stwierdził, że fakt częstego wybijania się kostki brukowej na drodze nie może uwolnić gminy od odpowiedzialności za szkodę powstałą na skutek upadku na takiej drodze, nawet jeśli gmina na bieżąco starała się dokonywać napraw. W ocenie sądu powyższe dowodzi bowiem o zaniedbaniu drogi ze strony jej zarządcy, polegającym na nieprawidłowym i niestaranym jej naprawieniu. Brak podjęcia stosownych czynności (skutecznych napraw drogi) mających zapobiegać możliwości powstania niebezpieczeństwa dla zdrowia lub życia osób korzystających z ulicy, jest równoznaczny z niezachowaniem należytej staranności przez gminę i jej odpowiedzialności za szkodę.

Wyrok Sądu Okręgowego w Tarnowie z 4 października 2016 r., I Ca 239/16

Opracowanie: Ewa Koper – adwokat

Jesteśmy w posiadaniu pełnych danych związanych ze sprawami omawianymi w niniejszej publikacji.

Newsletter dostarczany jest bezpłatnie, w szczególności Klientom kancelarii. Treść publikacji nie jest formą doradztwa prawnego.

